

نویسنده: کن هالینان

منبع مؤخذ: کونتر پونچ

مؤرخ ۲۰۱۱/۹/۲۰

برگردان: سید حسام «مل»

شب هنگام چی گونه می خوابید؟

کابل و سال جدید قمری و جنرالها

OF KABUL AND TET AND GENERALS

قبل از آنکه به ترجمه متن مقاله آغاز نمایم لازم دانستم تا بالای مفهوم (تیت) کمی مکث نموده و مفهوم و معنای آنرا در چوکات ذیل به توضیح گیرم تا باشد که در زمینه معلوما تی داشته باشیم.

غربیها تیت (tet) را در واقعیت روزهای اول سال قمری می پندارند و تیت را که یکی از روزهای جشن عنعنوی مردم ویتنام میباشد، غربیها همچو عنعنه و رسوم رواج را به عنوان کم دانشی مردم ویتنام دانسته و در اکثر اوقات تیت را همچو دانش ضعیفی از مردم ویتنام نمایش میدهند. سال نو میلادی در ویتنام از طرف اکثریت ویتنامیها آنچنانی که غربیها به آن اعتبار بیشتر میدهند استقبال نمیگردد و یا چندان قابل پذیرش نیست به خصوص در روستاهای ویتنام به آن وقع گذاشته نمیشود بل، آنها با دل و جان از تیت که به صفت روز ملی عنعنوی شان است احترام به جا می آورند و از آن به گرمی استقبال می نمایند. پیر و جوان و همه اعضای فامیل در زیر یک سقف با هم گرد آمده با هم غذا میخورند و با هم در مورد تامین صلح و صفا و صمیمت صحبت می کنند و کدورتها را از قلبها می رانند و بدینطور از این روز استقبال به عمل می آورند . . . (تفصیل از مترجم)

۲۰ سپتیمبر: (ما اکنون {موفقیت خود را در ویتنام} به وضوح مانند نور در انتهای تونل می بینیم «جنرال هانری ناوار، فرمانده نیروهای فرانسوی در ویتنام ۲۰ ماه می سال ۱۹۵۳).

(فاز یا مرحله یی جدید در راه است و چنین به نظر میرسد که ما به یک نکته مهم رسیده ایم، وقتی که پایان شروع میشود و آن این که نور در انتهای تونل به ملاحظه میرسد. «جنرال ویلیام و یستموریلند، فرمانده نیروهای ایالات متحده امریکا در ویتنام ماه نوومبر سال ۱۹۶۷». «حمله دیروز {درکابل} یک واقعه زود گذر بود یعنی آمد و رفت، شورشیان در موضع دفاعی قرار داشتند» نیروهای امنیتی افغانستان طی فعالیتها و عملکرد شان باید به افغانها بگویند که

بروید «شب آرام بخوابید» و ما بیدار هستیم «جنرال جان آلن، فرمانده نیروهای پیمان انتلانتیک شمالی در افغانستان چهار دهم ماه سپتمبر ۲۰۱۱».

لارد عزیز! آنچه که در مورد جنرالها به نظر میرسد آنها را به خصوص درسهای تاریخ در حال امن و معافیت قرارداد ه است؟ جنرال ناوار به غرض جلب و درگیری شورشیان ویتنام در یک جنگ وسیع و بزرگ به طور ناگهانی و غیر مترقبه بالای آنها آتش کشود ولی بی خبر از آن که به تاریخ ۷ ماه می ۱۹۵۴ در محله دین بین پاو (Die Bien Phu) در محاصره قرار گرفته و به شورشیان تسلیم شدند.

جنرال ویست مورلیند در نومبر سال «1967» در دور سفر به واشنگتن رسید تا در ارتباط «تعداد سربازان مقتول که در امریکا تحت اسم بادی کونت یاد میشود» و وضعیت به اصطلاح «آرامش» موجود و این که چه گونه ایالات متحده امریکا در ویتنام با گیرودارهای پیش پا افتاده و کوچک ولی با دیگر گونیهایی خیلی سریع مواجه است به مقامات بالای راپور تقدیم نماید، ده هفته بعد به تاریخ «۳۱» جون «۱۹۶۸» جبهه آزادی بخش ملی و ویتنام شمالی تهاجم وسیع را در تحت عنوان یورش تیت (tet) به راه انداختند که به موجب آن سفارت ایالات متحده امریکا در سیگون تحت محاصره قرار گرفت، شهر هیو (Hue) به تصرف مهاجمین درآمد و اسطوره یی که امریکا برنده در جنگ ویتنام است آن را درهم شکست و موفقیت از آن ویتنامیها گردید .

اکنون جنرال الن چنین می گوید: که حمله به کابل نشان میدهد که طالبان در آخرین لحظات سقوط و نابودی شان قرار دارند .

باید اذعان کرد که سال روان برای ناتو بعد از دهه جنگ سرد یکی از مرگبار ترین سالها به شمار میرود، و حمله به کابل نشان میدهد که طالبان همه جانبه نیرومند و دارای موقف استوار اند آنچنانیکه متیو گرین (Matthew Green) در فاینن شیل تایمس (Financial Times) مینگارد :

پیچیده ترین حمله شورشیان در پایتخت راه اندازی شد که به تاسی از آن ناتوانی نیروهای افغانی را که چون تضمین از امنیت حتا در منطقه تقریباً کامل امن می نمودند به وضاحت نشان داد .

یک «رویداد زودگذر» گمان میکنم این موضوع بسته گی به این دارد که «زودگذر» را چه گونه باید تعریف و توصیف کرد و آن این که هفت نفر طالب برای مدت «۲۰» ساعت کامل

نیروهای ناتو و قوت‌های امنیتی افغان را دچار سراسیمه گی ساخت و باعث پراگنده گی و تشویش مامورین سفارت ایالات متحده امریکا در کابل گردید و هم قسمت عمده شهر فلج و مردم شهر کابل یک بار دیگر احساس عدم مصونیت نمودند، باید خاطر نشان ساخت که این بیست و ششمین حمله یی مهاجمین از سال «۲۰۰۸» به این طرف بالای شهر کابل، پایتخت است که به موجب آن جمعاً تا حال «۲۲۵» نفر زنده گی خود را از دست داده اند.

آنچه که جنرالها در جنگ ویتنام و افغانستان جنگهای اشغالگرانه - سیاسی و نه امور نظامی نتوانستند (منظور از درجه و ازدیاد حقوق) به دست آورند، ارتش ایالات متحده امریکا بار بار ادعا میکرد که هجوم تیت (Tet) برای ما یک پیروزی بزرگ نظامی بود و آن این که منجر به کشته شدن تعداد بیشتر از شورشیان گردید و از جانبی نیروهای ایالات متحده در آن هنگام توانستند تا همه شهرهای از دست رفته را در ویتنام دوباره به تصرف خود درآورند، لکن به نظر آگاهان سیاسی هجوم تیت (Tet) اگر اهمیت کمتر نظامی داشت ولی از نظر سیاسی یک تعهد هدفمندی بود که در پرتو آن اشاعه و طلسم ادعای ایالات متحده امریکا را مبنی بر این که برد در جنگ ویتنام از آن ماست درهم شکست و این همان چیز است که هجوم تیت (Tet) آن را هدف قرار داده بود صرف نظر از آنچه که جنرالهای امریکایی می اندیشیدند و سرانجام مردم امریکا از آن چنان استنتاج کردند که این جنرالها به آنها دروغ میگفت و آن این که در این جنگ برد به امریکا نیست یعنی امریکا برنده این جنگ شده نمیتواند.

در طول مذاکرات صلح پاریس به غرض پایان دادن به جنگ در آسیای جنوب شرقی، جنرال امریکایی همتای ویتنام شمالی خود را مخاطب قرار داده به او گفت که ایالات متحده امریکا در هر نبرد و جنگ ویتنام موفقیت‌های به دست آورده است، نماینده ویتنام شمالی سرش را به رسم اشاره تکان داده گفت: «بلی درست است ولی بی ربط است» من شک دارم که افسر نظامی ایالات متحده امریکا آنچه را که نماینده ویتنام شمالی در پاسخ ارائه نموده درک نموده باشد.

طرح جنرال آلن «شورشیان در موضع دفاعی قرار دارند» را همین اکنون میتوان به اظهار معاون رئیس جمهور برکنار شده ایالات متحده امریکا دیک چینی ربط داد و آنهم مبنی بر این که رشد شورشیان عراقی به جز از به سر رسانیدن مرگ صدام حسین چیزی دیگری در برنداشت.

یا همانطوری که برای باشنده گان کابل گفته شود بروند «بهتر بخوابند» چون که نیرویهای امنیتی افغان مصروف اجرات وظایف محوله امنیتی خویش اند.

«ماهیت و مقیاس حملات امروز به وضوح ثابت می‌سازد که برخی از مقامات امنیتی داخل دولت که حامیان تروریستها اند به آنها در سازماندهی این حمله راهنمایی و کمک نموده‌اند، نعیم حمیدزی رئیس کمیته امنیت داخلی پارلمان افغانستان در یک صحبت خبری به نیویارک تایمز چنین گفت «در غیر این صورت ناممکن به نظر می‌آید که برنامه ریزان و طراحان اصلی این حمله بدون همدستی مقامات رسمی دولت دست به همچو حمله مغلوق و پیچیده و آن هم دربخش کاملاً مصئون و تحت کنترل شهر بزنند.»

فرار در اردوی افغانستان بیشتر به ملاحظه میرسد چنانچه در شش ماه همین سال دو برابر از سربازان نسبت به سال «۲۰۱۰» فرار نموده‌اند یعنی بین ماه جنوری و جون در حدود «۲۴۵۹۰» سرباز ترک وظیفه نموده‌اند که در مقایسه به شش ماه سال ۲۰۱۰ در عین مدت یعنی بین ماه جنوری و جون «۱۱۴۲۳» از اردو فرار نموده‌اند و از جانب دیگر شایعات است که تعداد مضمولین اردوی افغانستان تا سال «۲۰۱۲» به «۱۹۵۰۰۰» میرسد.

اردوی افغانستان همچنان قادر به جذب پشتونها از جنوب افغانستان یعنی از قلب به اصطلاح شورشیان نمی‌باشد، با توجه به یک مطالعه اخیر که توسط روزنامه نیویارک تایمز صورت گرفت پشتونهای داخل اردوی افغانستان که از ولایات قندهار، هلمند، ارزگان، زابل، پکتیکا و غزنی به اردو جذب گردیده‌اند «۱۷» درصد جمعیت آن ولایات را تشکیل میدهد که تنها «۵،۱» درصد به داخل اردو پشتونها‌اند، اردوی افغانستان در جنوب در واقعیت امر اردوی شمال افغانستان است که جنوب را تحت سطیره و یا اشغال خود دارد و این خود به وضوح نشان میدهد که چرا هیچ کس از ولایات جنوب نمی‌خواهد به اردوی افغانستان بپیوندد و به همین اساس هیچ طالب به دولت فعلی افغانستان وفادار نبوده و تغییر دولت را می‌خواهند.

ایالات متحده امریکا به غرض تقویه صفوف نیروهای امنیتی گروه شبه نظامیان را در افغانستان استخدام و آنها را مسلح ساخت، و توقع داشت که این نیروهای شبهه نظامی در پهلوی سایر نیروهای امنیتی وظایف محوله شان را اجر نمایند، ولی در اثر مطالعه اخیر مسوؤلین حقوق بشر که به ارتباط فعالیت‌های این شبه نظامیان صورت گرفت چنین اشکار شد که این گروه‌ها در قرا و دهات به کشتار و تجاوز و سرقت و مردم آزاری مصروف‌اند نه به غرض تامین امنیت، از جانب دیگر نیروهای به ویژه ایالات متحده امریکا هنگامیکه اعضای این گروه شبهه نظامیان را استخدام و مسلح ساختند دیری نه گذشته بود که آنها وفاداری خود را به جنگ سالاران محلی نشان دادند و از آنها فرمان بردند، شگفته گی مساله در اینجاست که اتحاد جماهیر شوروی هنگام اشغال افغانستان عین تکتیک را به کار بردند که باعث رشد جنگ سالاران گردید همین

جنگ سالارانی که جنگ داخلی را در سالهای «۱۹۹۲-۱۹۹۶» مشتعل ساختند و مردمان این سرزمین را به نیستی کشیدند ولی امریکاییها همان اشتباه را مرتکب شدند.

ممکن است جنرال آلن چیزی در ذهن خود داشته باشد که میگوید: «بروید آرام بخوابید و یا خواب خوش نمایید.»

با ملاحظه و توجه به اظهارات یک منبع مسؤول سازمان ملل متحد سال جاری سال پرحاصل برای محصول تریاک خواهد بود و قیمت تریاک خشک ممکن است «۳۰۶» در صد یعنی از «۶۹» دالر فی کیلو به «۲۸۱» فی کیلو بلند خواهد رفت، ژان. لوک لیماهیو (J.L.Lemahieu) مسؤول دسک مواد مخدره و جرایم سازمان ملل متحد طی یک نشست خبری به روزنامه نیویارک تایمز چنین گفت: «این تجارت و کسب کار معمول نیست هیچ محصولی نیست که بتواند به همچو قیمتها رقابت کند.»

دود کردن بیشتر تریاک از هر طریق ممکن شما را در بهتر خواب کردن کمک همه جانبه می نماید .

ما مردم افغانستان را در طول ده سالی که گذشت پیهم بمبارد کردیم، آنها را زندانی کردیم، به گلوله بستیم، شکنجه دادیم و از هیچ نوع ضرب و شط دروغ نوزیدیم، ما اجازه دادیم که تریاک به حیث محصول اصلی و پُر عاید این کشور باشد، ما همین اکنون جنگ سالاران را با اردوی آنها دوباره برگردانیدیم و آنها را به قدرت رسانیدیم، ما به دست خود افغانستان را به جای خطرناک و نا امن نسبت به دهه گذشته برگردانیدیم، به یگانه تونلی که در آنجا طالبان سلاحها و مهمات جنگی خود را انبار نمایند.

اوضاع و حالات چنین معلوم میشود که افغانستان آبستن یک دهه دیگر جنگ تباه کن داخلی میباشد، جنگی که نسل موجود را از بین خواهد برد و خارج از اراده افغانها خواهد بود .